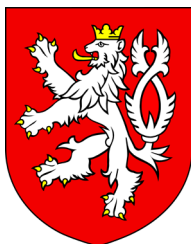

UOHSX006QRRI

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č.j.:ÚOHS-R363/2014/VZ-14903/2015/322/KMz/KHo

Brno 22. června 2015

V řízení o rozkladu ze dne 15. 10. 2014 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 16. 10. 2014 zadavatelem –

- **Západočeská univerzita v Plzni**, IČO 49777513, se sídlem Univerzitní 2732/8, 301 00 Plzeň, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S597/2014/VZ-20749/2014/531/Est ze dne 1. 10. 2014 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání části 1 s názvem „**Dodávka výpočetního clusteru a serverů pro virtualizaci**“ veřejné zakázky s názvem „**Dodávka datového a výpočetního centra pro projekty NTIS a CTPVV**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2014 a uveřejněno dne 13. 2. 2014 pod ev. č. zakázky 376364, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2014, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 18. 2. 2014 pod ev. č. 2014/S 034-055116, ve znění oprav uveřejněných dne 7. 3. 2014 pod ev. č. 2014/S 047-078079, jehož dalším účastníkem je navrhovatel –
- **M Computers s.r.o.**, IČO 26042029, se sídlem B. Smetany 206, 380 01 Dačice III,

jsem podle § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S597/2014/VZ-20749/2014/531/Est ze dne 1. 10. 2014

r u š í m

a správní řízení

z a s t a v u j i .

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 23. 7. 2014 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad postupem zadavatelů při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh, návrh navrhovatele – obchodní společnosti M Computers s.r.o., IČO 26042029, se sídlem B. Smetany 206, 380 01 Dačice III (dále jen „**navrhovatel**“) – na přezkoumání úkonů zadavatele – Západočeské univerzity v Plzni, IČO 49777513, se sídlem Univerzitní 2732/8, 301 00 Plzeň (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání části 1 s názvem „Dodávka výpočetního clusteru a serverů pro virtualizaci“ veřejné zakázky s názvem „Dodávka datového a výpočetního centra pro projekty NTIS a CTPVV“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2014 a uveřejněno dne 13. 2. 2014 pod ev. č. zakázky 376364, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2014, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 18. 2. 2014 pod ev. č. 2014/S 034-055116, ve znění oprav uveřejněných dne 7. 3. 2014 pod ev. č. 2014/S 047-078079 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Z bodu II.1.5) oznámení o zakázce vyplývá, že předmětem plnění veřejné zakázky byla dodávka clusterů sestávajících z totožných výpočetních uzlů (až na instalaci GPU karty), diskového prostoru pro semi-permanentní data (home filesystem) a serverů pro virtualizaci, včetně montáže a technické podpory.
3. Podle bodu 1.5 zadávací dokumentace veřejné zakázky činila předpokládaná hodnota veřejné zakázky 16 250 000 Kč bez DPH.
4. Z „Protokolu o posouzení nabídek, zahájení“ ze dne 6. 5. 2014 vyplývá, že hodnotící komise shledala v nabídce navrhovatele nejasnosti v technických požadavcích na předmět plnění veřejné zakázky, a proto dne 16. 5. 2014 požádala navrhovatele o písemné vysvětlení jeho nabídky a následně i o ústní vysvětlení nabídky na jednání hodnotící komise.
5. Z „Protokolu o dokončení posouzení nabídek“ ze dne 16. 6. 2014 vyplývá, že hodnotící komise shledala písemné i ústní vysvětlení poskytnuté navrhovatelem jako doplnění jeho nabídky, nikoliv jako její vysvětlení, a vyřadila proto nabídku navrhovatele ze zadávacího řízení. Rozhodnutím ze dne 23. 6. 2014 zadavatel rozhodl o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

6. Podaným návrhem se navrhovatel domáhal uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení a v nařízení nového posouzení a hodnocení nabídek.

II. Napadené rozhodnutí

7. Dne 1. 10. 2014 Úřad vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S597/2014/VZ-20749/2014/531/Est (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
8. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 76 odst. 1 v návaznosti na § 76 odst. 6 zákona, když vyřadil nabídku podanou navrhovatelem a následně navrhovatele vyloučil z účasti v zadávacím řízení z důvodu, že navrhovatel v rámci vysvětlení své nabídky postupem podle § 76 odst. 3 a 4 zákona doplnil jím podanou nabídku, ačkoliv k doplnění nabídky navrhovatele nedošlo, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
9. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad jako opatření k nápravě nezákonného postupu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí podle § 118 odst. 1 zákona zrušil úkon zadavatele spojený s posouzením nabídky navrhovatele, který byl zdokumentován v protokolu z jednání hodnotící komise ze dne 16. 6. 2014, a současně zrušil i všechny následující úkony zadavatel učiněné v zadávacím řízení, včetně rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze dne 23. 6. 2014
10. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
11. V odůvodnění napadeného rozhodnutí k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení Úřad dospěl k závěru, že nabídka podaná navrhovatelem obsahovala informaci o nabízeném plnění ve smyslu požadavků uvedených v částech 1.12 a 2.12 technické specifikace veřejné zakázky. Navrhovatel tedy již v nabídce deklaroval prokázání sporné funkcionality (nastavení VLAN v BIOSu), resp. jakým způsobem budou naplněny technické požadavky na poptávané plnění zadavatele.
12. Úřad dále konstatoval, že písemné vysvětlení nabídky navrhovatele postupem dle § 76 odst. 3 zákona nelze považovat za doplnění či změnu jeho nabídky, neboť skutečnosti potvrzují prohlášení navrhovatele uvedená v jeho nabídce, jež se týkají splnění sporné funkcionality. V důsledku toho, že zadavatel v zadávací dokumentaci nespécifikoval, kdy má být splnění technické specifikace, tedy i sporné funkcionality, uchazeči o veřejnou zakázku prokázáno, nelze nabídku navrhovatele vyřadit ze zadávacího řízení s odůvodněním, že navrhovatel v okamžiku podání jeho nabídky spornou funkcionalitu nesplňoval, přičemž její splnění by bylo možné až při samotné realizaci šetřené veřejné zakázky. Úřad dále uvedl, že k doplnění či změně nabídky navrhovatele nedošlo ani v rámci ústního vysvětlení nabídky podle § 76 odst. 4 zákona.
13. Ve vztahu k posouzení skutečnosti, zda nezákonný postup zadavatele mohl mít vliv na výběr nejhodnější nabídky, Úřad uvedl, že zadavatel zvolil jako základní hodnotící kritérium nejnížší nabídkovou cenu. Po vyloučení uchazeče, jehož nabídková cena byla při otevírání obálek shledána jako nejnížší, se následně umístil navrhovatel se svou nabídkovou cenou jako první v pořadí. Z uvedeného je zřejmé, že nezákonné vyřazení nabídky z důvodu jejího

doplnění a následné vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení mohlo mít vliv na výběr nejhodnější nabídky.

14. K uložení nápravného opatření Úřad konstatoval, že zadavatel pochybil až při posouzení nabídky navrhovatele, proto není nutno rušit zadávací řízení, neboť k dosažení nápravy postačuje zrušit úkon zadavatele spojený s posouzením nabídky navrhovatele.

III. Námitky rozkladu

15. Dne 16. 10. 2014 doručil zadavatel Úřadu rozklad proti napadenému rozhodnutí ze dne 15. 10. 2014. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 1. 10. 2014. Zadavatel podal rozklad v zákonné lhůtě.
16. Zadavatel podal rozklad proti všem výrokům napadeného rozhodnutí. Zadavatel předně namítá, že napadené rozhodnutí trpí vadami, které jej činí zjevně vnitřně rozporným a zároveň i právně a fakticky neuskutečnitelným. Pokud by měl zadavatel postupovat v souladu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení s uchazeči a zákazu diskriminace, nemohl postupovat dle napadeného rozhodnutí, které v rozporu s uvedenými zásadami ukládá povinnost zadavateli zrušit pouze úkon spojený s posouzením nabídky navrhovatele, aniž by Úřad vzal v potaz nabídky ostatních vyloučených uchazečů, které jsou obsahově identické jako nabídka navrhovatele. Zadavatel tak dle jeho názoru nemůže postupovat podle napadeného rozhodnutí, když toto (i) bylo vydáno v rozporu s právním řádem ČR i EU, (ii) svým obsahem naplňuje znaky nicotnosti dle § 76 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**soudní řád správní**“), a (iii) je vnitřně rozporné, když ukládá povinnosti, které nejsou slučitelné s právními předpisy ČR i EU.
17. Zadavatel s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dále namítá, že Úřad napadeným rozhodnutím překročil pravomoc a působnost vymezenou v § 2 písm. b) zákona č. 273/1996 Sb. o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů.
18. Dle zadavatele se Úřad nedostatečně vypořádal s meritem věci, když nevzal v potaz definici pojmu technický popis a vnitřní rozpornost nabídky navrhovatele. Závěr Úřadu, že nabídka navrhovatele obsahovala informaci o nabízeném plnění ve smyslu požadavků uvedených v částech 1.12 a 2.12 technické specifikace, je nesprávný a nevyplývá ani ze skutkových zjištění Úřadu.
19. V dalších bodech rozkladu zadavatel namítá, že Úřad v napadeném rozhodnutí sám popírá své závěry a že v posuzovaném případě nemohlo dojít k podstatnému ovlivnění výběru nejhodnější nabídky, nebyly tedy splněny předpoklady pro uložení nápravného opatření podle § 118 zákona.

Závěr rozkladu

20. Zadavatel na základě výše uvedeného navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení, ev. aby předseda Úřadu změnil výroky I. až III. napadeného rozhodnutí následujícím způsobem: výrokem I. napadeného rozhodnutí návrh navrhovatele zamítl, výrok II. napadeného rozhodnutí zrušil a výrok III. napadeného rozhodnutí změnil tak, že Úřad i účastníci řízení nesou své náklady řízení v souladu §119 odst. 1 zákona, event. tento výrok zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

21. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.
22. Dne 19. 11. 2014 doručil zadavatel Úřadu své rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 18. 11. 2014. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedl, že vzhledem k tomu, že k datu zrušení zadávacího řízení nebylo předsedou Úřadu rozhodnuto o rozkladu proti napadenému rozhodnutí, není možné veřejnou zakázku realizovat do 31. 12. 2014. Důvodem hodného zvláštního zřetele je nedostatek financí na straně zadavatele, způsobený nemožností realizace předmětu veřejné zakázky v rámci dotace Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0090/02/01 a Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 0192/04/01 v aktuálním znění.
23. Dne 11. 5. 2015 obdržel Úřad podání navrhovatele, v němž navrhovatel Úřad požádal o rychlé rozhodnutí o rozkladu proti napadenému rozhodnutí, neboť z důvodu zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky zadavatelem by již jakkoliv kladné rozhodnutí Úřadu ve věci ztratilo pro navrhovatele ekonomický přínos.

Stanovisko předsedy Úřadu

24. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
25. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
26. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení

K námitce nicotnosti napadeného rozhodnutí

27. Především, že k vyslovení nicotnosti podle § 76 odst. 2 soudního řádu správního, na který zadavatel v rozkladu odkazuje, je příslušný výlučně správní soud, a to i bez návrhu. Uplatnit proto námitku nicotnosti na základě tohoto ustanovení soudního řádu správního je možné toliko v řízení před soudem.
28. Správní orgán pak zkoumá nicotnost na základě § 77 a § 78 správního řádu. Za nicotné rozhodnutí je podle § 77 odst. 1 a 2 správního řádu třeba považovat takové rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné rozhodnutí je dále takové, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.

29. Ačkoliv zadavatel v přezkoumávané věci odkazuje v souvislosti s námitkou nicotnosti na soudní řád správní, přistoupil jsem v rámci přezkumu zákonnosti i k vypořádání námitky nicotnosti podle správního řádu, neboť zadavatel v rozkladu uvádí, že *„(...) má za prokázané, že rozhodnutí trpí vadami, které jej činí zjevně vnitřně rozporným a zároveň i právně a fakticky neuskutečnitelným“*.
30. K prohlášení nicotnosti rozhodnutí se vyjádřil také Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 Afs 78/2006 – 74 ze dne 13. 5. 2008, v němž uvedl, že *„Nicotnost (...) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není ‚běžným‘ rozhodnutím nezákonným, nýbrž ‚rozhodnutím‘, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat, a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky. Zatímco v případě ‚běžných‘ vad správních rozhodnutí se na tato, s ohledem na uplatnění zásady presumpce platnosti a správnosti správních aktů, hledí jako na rozhodnutí existující a způsobilá vyvolávat příslušné právní důsledky a působit tak na sféru práv a povinností jejich adresátů, v případě nicotných správních rozhodnutí se ani tato zásada neuplatní. Z povahy vad způsobujících nicotnost pak plynou i příslušné právní následky. S nejtěžšími vadami jsou tak nutně spojeny i ty nejtěžší následky. Proto není nikdo povinen nicotné správní rozhodnutí respektovat a řídit se jím. Hledí se na něj, jako by vůbec neexistovalo, protože tedy jde o nezhojitelné právní nic. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času.“* Z uvedeného rozsudku tak vyplývá, že závěr o tom, zda správní rozhodnutí je či není nicotné, lze učinit pouze na základě toho, zda rozhodnutí obsahuje vady takové intenzity, jaké jsou uvedeny v citovaném rozsudku, nikoli však na základě toho, zda je rozhodnutí správné a v souladu s právními předpisy. Vady správních rozhodnutí a řízení, jež jejich vydání předcházely, které mohly mít vliv na jejich zákonnost, se naopak přezkoumávají v řízení o rozkladu.
31. V přezkoumávané věci zadavatel namítá, že napadené rozhodnutí je nicotné z důvodu uvedeného v § 77 odst. 2 správního řádu, neboť výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad jako opatření k nápravě podle § 118 odst. 1 zákona zrušil úkon zadavatele spojený s posouzením nabídky navrhovatele a současně zrušil i všechny následující úkony zadavatele učiněné v zadávacím řízení, včetně rozhodnutí o vyloučení navrhovatele.
32. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
33. Úřad v přezkoumávané věci dospěl k závěru, že zadavatel při vyřazení nabídky navrhovatele postupoval v rozporu se zákonem, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Jelikož zadavatel pochybil až při posouzení nabídky navrhovatele, nebylo dle Úřadu nutné rušit zadávací řízení, neboť k dosažení nápravy postačovalo zrušit úkon zadavatele spojený s posouzením nabídky navrhovatele. Takto uložené nápravné opatření plně koresponduje s možnostmi, které zákon Úřadu v § 118 odst. 1 zákona dává. Jelikož jsem s ohledem na výše uvedené neshledal, že by napadené rozhodnutí trpělo vadami, které jej činí *„zjevně vnitřně rozporným a zároveň i právně i fakticky neuskutečnitelným“*, jak namítá zadavatel v rozkladu, námitku zadavatele týkající se nicotnosti napadeného rozhodnutí považuji za nedůvodnou.

K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení

34. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrželi-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
35. Úřad zahájil toto správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 zákona na základě návrhu navrhovatele. Návrhem se navrhovatel domáhal uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona spočívajícího ve zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení veřejné zakázky a v nařízení nového posouzení a hodnocení nabídek.
36. Dne 18. 11. 2014 zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky. Zrušením zadávacího řízení tak nově nastal stav, kdy zanikla možnost uložení nápravného opatření Úřadem v podobě zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení. Jednou z podmínek uložení nápravného opatření podle výše citovaného § 118 odst. 1 zákona je totiž skutečnost, že dosud nedošlo k ukončení zadávacího řízení.
37. Podle § 152 odst. 4 správního řádu, nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
38. Podle § 90 odst. 4 správního řádu, jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
39. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
40. K předmětu řízení se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení č. j. 8 As 47/2005-86 ze dne 21. 10. 2008, kde uvedl, že „*V obecné rovině lze předmět řízení definovat za pomoci dvou kritérií: subjektivního nebo objektivního. Subjektivní vymezení předmětu řízení je určeno hospodářským či společenským cílem, který subjekt vyvoláním řízení sleduje. Objektivní vymezení předmětu řízení je pak odvislé od veřejného zájmu a okruhu chráněných zájmů, o které se v tom či onom typu řízení jedná (...). Tyto dva typy vymezení předmětu řízení se přirozeně mohou a nemusí překrývat; sledování a naplnění jednoho (subjektivního) hospodářského cíle však může typicky zahrnovat posouzení několika okruhů veřejných zájmů, které mohou být upraveny celou řadou tzv. složkových zákonů.*“
41. Předmětem tohoto správního řízení ve smyslu citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, tj. hospodářským cílem návrhu navrhovatele, je zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení veřejné zakázky a nové posouzení a hodnocení nabídek. Z výše uvedeného přitom vyplývá, že v tomto správním řízení došlo k takové změně skutkových okolností, které znamenají, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřoval, tj. zrušit rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení veřejné zakázky nápravným opatřením ze strany Úřadu.

42. K tomu poznamenávám, že veřejný zájem v podobě dohledu nad dodržováním zákona je přitom Úřadem vykonáván nezávisle na trvání hospodářského cíle návrhu navrhovatele, a to v rámci projednávání správních deliktů podle § 112 odst. 2 zákona, toho času ve znění zákona č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.
43. Návrh navrhovatele se tak stal v průběhu vedení tohoto správního řízení zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť již není zadávacího řízení, v rámci jehož průběhu by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit jednotlivý úkon zadavatele, či zadávací řízení.
44. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu výslovně normativně určuje postup odvolacího správního orgánu v podobě zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení bez dalšího. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu zadavatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
45. Co se týče námitek uvedených v rozkladu navrhovatele, konstatuji, že jsem nebyl oprávněn se jimi zabývat, neboť je třeba se nejdříve vypořádat s tím, zda je naplněn procesní rámec pro věcný přezkum. To znamená, že nejdříve musí být splněny podmínky, za kterých lze vůbec řízení vést, kde je mimo jiné třeba, aby správní orgán mohl autoritativně rozhodnout o konkrétních právech a povinnostech účastníků správního řízení. V předmětné věci však tato podmínka odpadla, neboť zrušením zadávacího řízení nastaly důvody k zastavení správního řízení bez dalšího a vznikla tak překážka, díky které již Úřad nemůže ve věci nijak rozhodnout, protože s ohledem na dikci § 118 odst. 1 zákona může Úřad uložit nápravné opatření (potažmo přezkoumat jeho uložení) pouze do okamžiku uzavření smlouvy, a to v rámci existujícího zadávacího řízení.
46. Jelikož jsem z obsahu správního spisu zjistil, že rozklad směřuje proti rozhodnutí, které jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele ruší úkon zadavatele v zadávacím řízení veřejné zakázky, přičemž toto zadávací řízení bylo zadavatelem zrušeno, dospěl jsem k závěru, že došlo k naplnění hypotézy § 90 odst. 4 správního řádu. Proto jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení bez dalšího zastavil.
47. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto správního řízení zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků nezbyvá, než postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

VI. Závěr

48. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
49. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Západočeská univerzita v Plzni, Univerzitní 2732/8, 301 00 Plzeň
2. M Computers s.r.o., B. Smetany 206, 380 01 Dačice III

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy